

Kopie

Afgeleverd aan: mr. VAN WICHELEN Caro

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer C / 820 / 2022
Repertoriumnummer 2022 / 2165
Datum van uitspraak 9 juni 2022
Rolnummer 2021/BV/38 VAN DEN BROECK Karl Elisabeth Walter

Mededeelbaar aan de
ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C7
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002750155-0001-0025-01-01-1

Inzake

1638

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] 18-11-1978

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. SIMONS Davina loco mr. DAMEN Walter, advocaat te 2600
BERCHEM (ANTWERPEN), Elisabethlaan 122

Tegen:

1. VAN DEN BROECK Karl Elisabeth Walter,

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Verwezene

2. ARENDS Stef,

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Verwezene

Verwezenen sub 1 en 2, vertegenwoordigd door mr. VAN WICHELEN Caro, advocaat te 1020
BRUSSEL, Esplanade 1 bus 5

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A belaging

een persoon, te hebben belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren.

(art. 442 bis lid 1 Sw)

te Antwerpen op 20 oktober 2017

door Karl **Van den Broeck**, Stef **ARENDS**,

ten nadele van [REDACTED] geboren te [REDACTED]

B Inbreuken wet verwerking persoonsgegevens - niet eerlijk en rechtmatig verwerkt

als verantwoordelijke voor de verwerking, zijn vertegenwoordiger in België, zijn aangestelde of gemachtigde, persoonsgegevens te hebben verwerkt in strijd met artikel 4 § 1, 1° van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, door persoonsgegevens niet eerlijk en rechtmatig te hebben verwerkt, strafbaar gesteld door artikel 39, 1° van voormelde wet (artikel 4 § 1, 1° en 39,1° en van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens)

te Antwerpen op 20 oktober 2017

door Karl **Van den Broeck**, Stef **ARENDS**,

ten nadele van [REDACTED] geboren te [REDACTED]

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak geweest op 20 januari 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10, werd na recht te hebben gedaan op strafrechtelijk gebied, als volgt beslist op burgerrechtelijk gebied:

Op burgerlijk gebied

Verklaart de eis van de burgerlijke [REDACTED] / [REDACTED] *ontvankelijk doch ongegrond.*

Verwijst deze burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 20 januari 2021:

- op 22 januari 2021 door de advocaat van de burgerlijke partij [REDACTED] tegen alle beschikkingen van het vonnis

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 22 januari 2021 door de advocaat van de burgerlijke partij [REDACTED]

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 12 mei 2022.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de Voorzitter in zijn verslag,
- de burgerlijke partij in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de verwezene VAN DEN BROECK Karl in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door hemzelf en zijn raadsman, voornoemd,
- de verwezene ARENDS Stef in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door hemzelf en zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep en van het incidenteel beroep

1. Het hoger beroep in de zaak werd tijdig aangetekend, met name binnen dertig dagen na de dag van de bestreden uitspraak en is naar vorm regelmatig.
2. Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Sv. ter griffie van de eerste rechter neergelegd, met name :
 - op 22 januari 2021 wat betreft de burgerlijke partij, dit door zijn advocaat.

Dit verzoekschrift werd tijdig neergelegd, met name binnen dertig dagen na de dag van de bestreden uitspraak.

Verwezenen hebben middels beroepsbesluiten, tijdig neergelegd ter griffie van dit hof, incidenteel beroep ingesteld.

3. De burgerlijke partij formuleert de volgende grieven, aan de hand van een voorgedrukt formulier, door aankruising/aanvulling van de rubrieken:

- schuld: niet akkoord met vrijspraak. Wel schuldig aan beide tenlasteleggingen;
- burgerlijke rechtsvordering: niet akkoord met ongegrondverklaring van de burgerlijke vordering. De burgerlijke vordering moet ontvankelijk en gegrond verklaard worden.

Een burgerlijke partij vermag niet op ontvankelijke wijze een grief te formuleren op strafrechtelijk gebied. De geformuleerde grief met betrekking tot de schuld van verwezene is niet ontvankelijk bij gebrek aan hoedanigheid.

De grieven zijn voor het overige nauwkeurig bepaald.

4. Geen enkele partij wierp een procedurele grief op.

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen, zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Sv..

5. Het hoger beroep van de burgerlijke partij, tijdig aangetekend met tijdig neergelegd verzoekschrift en regelmatig naar vorm, is ontvankelijk.

Het regelmatig ingesteld incidenteel beroep van de verwezenen, beperkt tot de vordering wegens tergend en roekeloos hoger beroep, is naar vorm en termijn regelmatig geformuleerd.

4.2. Bevoegdheid

Het hof is bevoegd ingevolge de verwijzingsbeslissing van het onderzoeksgerecht en het na het bestreden vonnis regelmatig ingestelde hoger beroep.

4.3. Wering van laattijdige conclusies en stukkenbundels

Alle partijen zijn het erover eens dat de buiten de, op de eerste zitting, bepaalde conclusietermijnen, neergelegde conclusies en stukken(bundels) niet te weren zijn door het hof.

4.4. Contouren van de beoordeling

Door de devolutieve werking van het hoger beroep en de werking van het grievensstelsel en van het incidenteel beroep liggen aan het hof voor: de beoordeling de burgerlijke vordering en van de vordering wegens tergend en roekeloos hoger beroep.

4.5. Beoordeling van de burgerlijke vordering

Door het aantekenen van hoger beroep op burgerrechtelijk vlak tegen het vonnis van vrijspraak, heeft het hof na te gaan of verwezenen een fout begaan hebben bestaande in het plegen van de misdrijven die zich vereenzelvigen met de feiten van de tenlasteleggingen A en B van de vervolging, eventueel anders gekwalificeerd, en of er een oorzakelijk verband is met de schade die de burgerlijke partij voorhoudt geleden te hebben.

De burgerlijke partij [REDACTED] verwijt de verwezenen zich schuldig te hebben gemaakt aan belaging (feit van tenlastelegging A) en aan de oneerlijke en onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens (tenlastelegging B). Beide feiten zouden zijn gepleegd op 20 oktober 2017.

Het hof kan niet ten genoeg van recht vaststellen dat verwezenen een fout begaan hebben bestaande in het plegen van de misdrijven die zich vereenzelvigen met de feiten van de tenlasteleggingen A en B van de vervolging, eventueel anders gekwalificeerd.

Voor de situering en contextualisering van de feiten, herneemt het hof de oordeelkundige synthese zoals gemaakt door de eerste rechter in randnummers 1 t/m 6 van het bestreden vonnis en maakt deze tot de zijne.

1. belaging

Artikel 442bis, eerste lid, Strafwetboek bestraft het belagen van een persoon terwijl de dader wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren.

Deze bepaling bestraft hij die door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantast door hem op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dit gevolg van zijn gedrag kende of had moeten kennen. Ook één enkele gedraging die door haar aard niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen heeft waardoor iemands persoonlijke levenssfeer ernstig wordt aangetast, kan het misdrijf belaging opleveren.

De omstandigheid dat belaging een ernstige verstoring van de rust van een of meerdere bepaalde personen veronderstelt, sluit niet uit dat die ernstige rustverstoring van die personen kan worden gerealiseerd door de verspreiding via het internet van commentaar over die personen of hun naaste omgeving.

Voor de pleger bestaat het misdrijf belaging erin dat hij zich opzettelijk gedraagt op een wijze die de rust van de betrokkene ernstig kan verstoren. Daartoe moet de aan de klager berokkende overlast objectief als zwaar storend worden ervaren omdat er geen enkele redelijke verantwoording voor is.

Het hof toetst deze principes aan de relevante gegevens van het dossier:

- verwezene Karl VAN DEN BROECK is hoofdredacteur bij de nieuwssite Apache en verwezene Stef ARENDS is als journalist verbonden aan de site
- Apache is een nieuwssite die zich naar eigen zeggen in het bijzonder focust op de Antwerpse politiek
- burgerlijke partij ██████████ naar eigen zeggen *'meer dan 25 jaar een bouwpromotor die vaak aan grote projecten werkt'* (syntheseconclusie in graad van beroep burgerlijke partij, p. 6)
- burgerlijke partij ██████████ was ten tijde van de feiten lid van het directiecomité in de vennootschap ██████████. (stuk B.2 verwezenen)
- Apache onderzocht reeds in het verleden vastgoedprojecten gelinkt aan de ██████████ ██████████ de zogenaamde 'Renault-site' en de 'Slachthuis-site', waarin ook de verhouding tussen deze vennootschap en het Antwerpse stadsbestuur aan bod kwam (stukken C en E stukkenbundel verwezenen)
- ook binnen de Antwerpse politiek werden vragen gesteld omtrent de integriteit van het stadsbestuur bij dossiers inzake stadsontwikkeling, in het bijzonder m.b.t. de 'Renault-site' en de 'Slachthuis-site' en hierover werd ook door andere media bericht, zowel vooraleer het filmpje online geplaatst werd als nadien (stukken E.2, E.4, F.1, F.2, F.6 - F.17 stukkenbundel verwezenen)
- Apache vernam dat op 20 oktober 2017 het quasi volledige Antwerpse College van

- burgemeester en schepenen onder leiding van de Antwerpse burgemeester zou verschijnen aan een welbepaald restaurant in Antwerpen om reden van de vijftiende verjaardag van burgerlijke partij [REDACTED]
- op de redactievergadering werd, aldus verwezenen, beslist om het bestaan van de banden tussen het Antwerpse stadsbestuur en de [REDACTED] voor eens en voor altijd op ontegensprekelijke wijze vast te leggen.
 - verwezene Stef ARENDS begaf zich naar de locatie van voornoemd restaurant, plaatste zich aan de overkant van de straat in de publieke ruimte en registreerde met een verborgen camera de aankomst van zowel [REDACTED] als van de genodigden. Hieronder bevonden zich leden van het stadsbestuur, andere politici, project- en vastgoedontwikkelaars en advocaten.
 - na de filmopname heeft Stef ARENDS de beelden gemonteerd. De beelden werden voorzien van namen en van een korte beschrijving van de personen en hun functie (stuk F.4 stukkenbundel verwezenen)
 - op 16 november 2017 werd dit filmpje op het internet geplaatst samen met het artikel *'De favoriete bouwpromotor van Bart De Wever (1): samen aan de feestdis'* (stuk F.5 stukkenbundel verwezenen).

De burgerlijke partij [REDACTED] leidt blijkens zijn syntheseconclusie in hoger beroep het bestaan van de belaging af uit een geheel van handelingen, te weten het heimelijk filmen van gebeurtenissen, de bewerking van het beeldmateriaal en de verspreiding van het gemonteerde filmpje via het internet. De burgerlijke partij stelt: *'Het feit dat men iemand met een verborgen camera filmt tijdens een privéaangelegenheid waar men in alle rust van wilde en moest kunnen genieten en men deze beelden vervolgens bewerkt en verspreidt via allerlei kanalen op internet, betreft dan ook een ernstige verstoring van de rust van concludant'* (syntheseconclusie in hoger beroep burgerlijke partij, p. 22, randnr. 40).

Hoewel een enkele filmopname ook belaging kan uitmaken indien deze door haar aard niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen heeft, zoals na de plaatsing op het internet waar het gedurende onbepaalde tijd door een ruim publiek kan geraadpleegd worden, waardoor iemands persoonlijke levenssfeer ernstig wordt aangetast, oordeelt het hof dat de feiten voorzien in tenlastelegging A geen belaging uitmaken.

De opnames vonden plaats in de publieke ruimte en enkel gedragingen die aldaar gesteld werden, werden gefilmd. Het ging daarbij uitsluitend om het filmen van de aankomst van de genodigden en van de begroetingen op straat ter hoogte van de ingang van het restaurant. Zowel de burgerlijke partij [REDACTED] als de genodigden maakten blijkens de opname geen geheim van het feit dat ze elkaar in een hartelijke sfeer ontmoetten, wat o.m.

blijkt uit enkele begroetingen gepaard gaande met wederzijdse omhelzingen door [REDACTED] en enkele genodigden, dit alles op het trottoir ter hoogte van de ingang van het restaurant. Om het even wie zich op dat ogenblik aldaar in de omgeving bevond, kon dit gebeuren waarnemen. [REDACTED] openlijk en in de publieke ruimte een aantal genodigden begroet, maakt het ongeloofwaardig te stellen dat door de registratie ervan sprake is van belaging. Zowel de plaats van de gedragingen (publiek domein) als de beperkte aard van de gefilmde gedragingen (beperkt tot het filmen van de aankomst van [REDACTED] en van de genodigden, het openlijk mekaar begroeten) maken dat zelfs de heimelijke registratie ervan geen ernstige rustverstoring zoals bedoeld in artikel 442bis Sw. met zich brengt. Dat één en ander plaatsvond in het kader van een privéaangelegenheid, doet hieraan geen afbreuk.

De montage bestond erin dat de aankomst van niet alle genodigden werd getoond en vnl. de aankomst van (lokale) politici behouden bleef. De beelden werden voorzien van de namen en van een korte functiebeschrijving en het filmpje werd samen met een begeleidend artikel gepubliceerd op site van Apache, getiteld: *'De favoriete bouwpromotor van Bart De Wever (1): samen aan de feestdis'* (verspreiding).

Het hof merkt op dat [REDACTED] zich ertoe beperkt te beweren dat de combinatie van filmen, bewerken en verspreiden een ernstige rustverstoring betekende, maar dat hij deze bewering verder niet concreet aantoot. Hij beperkt zich ertoe te verwijzen naar een vonnis van de correctionele rechtbank Antwerpen van 4 mei 2012 en meent hieruit enkele gelijkenissen te kunnen afleiden inzake mogelijkheid van langdurige raadpleging van het filmpje op het internet en een voortdurend gevolg voor het slachtoffer om te besluiten tot het bestaan van belaging. Het hof merkt op dat blijkens de beperkte weergave van het vonnis in de syntheseconclusie in graad van beroep van de burgerlijke partij (randnr. 39), de correctionele rechtbank oordeelde dat uit voormelde elementen inzake raadpleging van het filmpje op het internet en gevolgen voor het slachtoffer, volgt dat de plaatsing van een filmpje op het internet belaging 'kan' uitmaken. Het is m.a.w. een mogelijkheid, geen automatisme telkens wanneer de genoemde omstandigheden zich voordoen, en in elk concreet geval moet nog steeds worden nagegaan of de voorwaarden voor belaging voldaan zijn. Alleszins kan uit de partiële citering uit dit vonnis door de burgerlijke partij (dat de verwezenen wel volledig bijbrengen, z. stukkenbundel verwezenen stuk I.41), niets worden afgeleid in verband met voorliggende zaak.

In casu is het aan de burgerlijke partij aan te tonen dat ten gevolge van het filmen, monteren en plaatsen van het filmpje op het internet, waar het gedurende lange tijd kon geraadpleegd worden, de rust van [REDACTED] ernstig was verstoord.

Buiten de vermelding dat het gemonteerde filmpje op het internet geplaatst werd en dat het geruime tijd consulteerbaar was of nog steeds is, maakt [REDACTED] evenwel niet concreet op welke wijze hierdoor zijn rust ernstig was verstoord. De bewering dat de verwezenen doelbewust het merendeel van de gasten weglieten uit het filmpje om zo aan sfeerschepperij te doen teneinde hem in een slecht daglicht te plaatsen, wordt niet aangetoond. De verwezenen hebben aangegeven wat hun redenen waren om vnl. de betrokken politici in beeld te brengen en deze redenen zijn niet van iedere geloofwaardigheid verstoken en zijn zelfs heel aannemelijk in het licht van het journalistieke onderzoek dat verricht werd naar de relaties tussen het Antwerpse stadsbestuur en Land Invest Group.

Bovendien volstaat voor de beoordeling van de rustverstoring niet dat de gevolgen van de handelingen van verwezenen subjectief door de burgerlijke partij als ernstige rustverstoring zouden worden ervaren. De ernst van de rustverstoring moet worden afgewogen tegen de gevolgen die, in de algemene opinie, dergelijk onverantwoord gedrag, irritant en herhaald gedrag op de bevolking of het betrokken sociaal milieu kan hebben. De gestelde gedraging moet objectief als zwaar storend kunnen worden ervaren wegens totaal onverantwoord.

Het hof is daarbij van oordeel dat de opname, bewerking en verspreiding via het internet van de gemonteerde beelden in kwestie die zoals hoger vermeld, gedragingen betroffen die openlijk en voor eenieder waarneembaar werden gesteld in de publieke ruimte en die in hun aard beperkt waren (aankomst en begroetingen ter hoogte van een restaurant), en dit in de context van journalistieke berichtgeving over een lokaal maatschappelijk relevant thema, objectief niet als zwaar storend kunnen worden ervaren wegens totaal onverantwoord. Bovendien kunnen de geïllustreerde handelingen, die door verwezenen werden gesteld met inachtneming van de wetgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (z. hieronder), bezwaarlijk beschouwd worden als onverantwoord en irritant gedrag.

Verwezenen Karl VAN DEN BROECK en Stef ARENDS begingen geen fout bestaande in het plegen van het misdrijf van tenlastelegging A, zoals gekwalificeerd.

2. Oneerlijke en onrechtmatige verwerking van persoonsgegevens

Op het moment van de feiten was de wet van 8 december 1992 voor bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna 'Privacywet') van toepassing. Thans vallen de geïllustreerde feiten onder de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. De geïllustreerde handelingen blijven strafbaar op basis van de nieuwe wet

zoals de eerste rechter geheel correct heeft opgemerkt.

Niet betwist wordt dat verwezenen met hun gedragingen persoonsgegevens hebben verwerkt zoals bedoeld in artikel 1 §§ 1 en 2 van de Privacywet.

Burgerlijke partij [REDACTED] meent dat de geviseerde verwerkingen door verwezenen gebeurden op een wijze die strijdig is met artikelen 4 en 5 van de Privacywet, en dat verwezenen zich voor deze verwerkingen ook niet kunnen beroepen op de uitzonderingen die o.m. gelden voor de verwerkingen om journalistieke redenen omdat de toepassingsvoorwaarden ervan niet voldaan zijn.

De algemene voorwaarden voor de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens zijn vervat in de artikelen 4 tot en met 8 van de Privacywet. Op de vereisten gesteld in de artikelen 4 en 5 zijn geen uitzonderingen mogelijk. Ze gelden dus ook onverkort bij de verkrijging en verwerking van persoonsgegevens voor journalistieke doeleinden. Uitzonderingen voor journalistieke doeleinden zijn wel mogelijk op het bepaalde in de artikelen 6 t/m 8, evenals op het bepaalde in artikel 9 dat betrekking heeft op de rechten van de betrokkene.

2.1. Artikel 4 Privacywet

Artikel 4 van de Privacywet bepaalt dat (1) de verwerking van persoonsgegevens eerlijk en rechtmatig moet gebeuren, (2) de gegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden moeten worden verkregen, en niet verder worden verwerkt op een wijze die, rekening houdend met alle relevante factoren, met name met de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden, (3) de verwerking toereikend, ter zake dienend en niet overmatig is, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of waarvoor zij verder worden verwerkt, (4) de verwerking nauwkeurig moet zijn en (5) in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer te worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of verder worden verwerkt, noodzakelijk is.

2.1.1. Eerlijke en rechtmatige verwerking (artikel 4 §1, 1°)

De burgerlijke partij stelt dat de verwerking van de persoonsgegevens niet eerlijk en rechtmatig is verlopen (syntheseconclusie in graad van beroep burgerlijke partij, p.27). In dit verband voert [REDACTED] aan dat hij, als niet-publiek persoon, op geen enkele

manier redelijkerwijze had mogen of kunnen verwachten dat hij gefilmd zou worden tijdens het begroeten van zijn gasten op zijn eigen verjaardagsfeest.

Het eerlijke verloop van de verwerking van persoonsgegevens heeft in het bijzonder betrekking op de eerbiediging van de rechten van de betrokkene zoals dit voorzien is in de Privacywet, m.i.v. de eventuele uitzonderingen.

Het vereiste van de eerlijke verwerking is niet beperkt tot de naleving van de plicht tot kennisgeving bij de gegevensverzekering. De verkrijging en de verwerking van gegevens op basis van een handeling die, rekening houdend met de redelijke verwachtingen van de betrokkene, als oneerlijk moet worden bestempeld, is strafbaar. Zelfs indien gegevens toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn met betrekking tot een wettig gebruiksdoeleinde, dan nog is het mogelijk dat die gegevens op een oneerlijke manier zijn bekomen.

De rechtmatigheid van de gegevensverwerking houdt in dat ze enkel plaatsvindt mits naleving van de wettelijke voorschriften.

Er is sprake van een eerlijke en rechtmatige verwerking van persoonsgegevens indien de verwerking heeft plaatsgevonden met eerbiediging van de bepalingen van de Privacywet en van in voorkomend geval bijkomende toepasselijke bepalingen uit andere wet-of regelgeving.

Of sprake is van een eerlijke en rechtmatige verwerking, zal blijken na onderzoek van het al dan niet vervuld zijn van de andere vereisten.

2.1.2. Verwerking uitsluitend voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden (artikel 4 §1, 2°)

Persoonsgegevens mogen maar worden verkregen voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden, en mogen niet verder worden verwerkt op een wijze die, rekening houdend met alle relevante factoren, met name met de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden. Dit is het zogenaamde doelmatigheidsbeginsel.

De gegevensverzekering en – verwerking door verwezenen beoogde een welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd journalistiek doeleinde, m.n. de berichtgeving aan het brede publiek over een onderwerp van (lokaal) maatschappelijk belang, in voorliggend geval de mogelijke bindingen tussen leden van het Antwerpse stadsbestuur en de [REDACTED] tegen de achtergrond van enkele grootschalige vastgoedprojecten

in de stad Antwerpen waarover al enige maatschappelijke en politieke ophef bestond. Wat dit laatste aspect betreft, verwijst het hof nogmaals naar de stukken bijgebracht door de verwezenen.

Deze gegevensverwerking, die erin bestond de opgenomen beelden te monteren waarna het gemonteerde filmpje op de nieuwssite Apache en op YouTube werd geplaatst samen met een journalistiek artikel over hoger vermeld onderwerp, is geenszins onverenigbaar met voormeld doeleinde, maar vormt juist de realisatie ervan. Dat in het gemonteerde filmpje quasi uitsluitend politici te zien waren, met vermelding van hun naam en functie, was dan ook volledig verantwoord vanuit het vooropgestelde doel. Er was evenmin sprake van een gegevensverwerking in strijd met het vooropgestelde doel rekening houdend met de redelijke verwachtingen van [REDACTED]. Wanneer [REDACTED] die lid was van het directiecomité van de [REDACTED] en die naar eigen zeggen al meer dan 25 jaar als bouwpromotor vaak aan grote projecten werkt, zelfs in de privésfeer een feest geeft waarop tal van (lokale) politici waaronder nagenoeg het volledige Antwerpse stadsbestuur, zijn uitgenodigd en hij deze personen op het openbaar domein hartelijk begroet, en waarbij enkel de beperkte handelingen gesteld op het openbaar domein werden verwerkt, is hij niet in zijn redelijke verwachtingen verschalkt door de genoemde gegevensverwerking.

2.1.3. Toereikende, ter zake dienende en niet-overmatige verwerking (artikel 4 § 1, 3°)

Het hof is van oordeel dat ook aan dit vereiste voldaan is. In het licht van het reeds geschetste doeleinde was het filmen van uitsluitend de op het openbaar domein gestelde, voor eenieder waarneembare handelingen die in hun aard beperkt waren (aankomst ter hoogte van een restaurant van vnl. (lokale) politici en wederzijdse begroetingen), voldoende om het vooropgestelde doeleinde te bereiken, relevant voor dit doeleinde en beperkt.

Bovendien hebben verwezenen in de montage van de bekomen beelden slechts de voor het beoogde doeleinde relevante gegevens (personen) behouden, voorzien van namen en van een korte beschrijving van de personen en van hun functie. Verwezenen hebben dan ook bij de gegevensverkrijging en -verwerking het evenredigheidsbeginsel geëerbiedigd.

2.1.4. Naleving van de voorwaarden gesteld in artikel 4 § 1, 4° en 5°

De burgerlijke partij voert geen schending aan van deze voorwaarden.

2.2. Artikel 5 Privacywet

2.2.1. Afwezigheid van toestemming

Burgerlijke partij ██████████ voert aan dat in strijd met artikel 5 van de Privacywet de verwerking van persoonsgegevens gebeurde zonder zijn toestemming (synthesebesluiten in graad van beroep, p. 27-29, randnr. 49).

Artikel 5 van de Privacywet voorziet de mogelijkheid tot verwerking van persoonsgegevens o.m. indien dit gebeurt met toestemming van de betrokkene (artikel 5 a), maar voorziet eveneens de mogelijkheid tot verwerking zonder toestemming van de betrokkene in de gevallen voorzien in artikel 5 f.

Artikel 5 f) voorziet dat de verwerking van persoonsgegevens mogelijk is wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke voor de verwerking of van de derde aan wie de gegevens worden verstrekt, mits het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene die aanspraak maakt op bescherming uit hoofde van deze wet, niet zwaarder doorwegen. In dat geval is geen toestemming van de betrokkene nodig. Volgens verwezenen is er sprake van zulk gerechtvaardigd belang.

De verkrijging en verwerking van relevante gegevens met het oog op latere berichtgeving aan het brede publiek met betrekking tot een onderwerp van (lokaal) maatschappelijk belang, in voorliggend geval de mogelijke bindingen tussen leden van het Antwerpse stadsbestuur en de ██████████ tegen de achtergrond van enkele grootschalige vastgoedprojecten in de stad Antwerpen waarover al enige maatschappelijke en politieke ophef bestond, moet worden beschouwd als noodzakelijk voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang zoals bedoeld in artikel 5, f) van de Privacywet.

Dit gerechtvaardigd belang betreft immers de uitoefening van het recht op de vrijheid van meningsuiting of de vrijheid van informatie, waaronder in de media en de kunsten (z. ook Advies 06/2014 over het begrip "gerechtvaardigd belang van de voor de gegevensverwerking verantwoordelijke" in artikel 7 van Richtlijn 95/46/EG, Groep gegevensbescherming artikel 29, 844/14/NL WP 217, 9 april 2014, p. 30). Het is de taak en de rol van de pers om in het openbaar verslag te doen van kwesties van algemeen belang.

De persvrijheid, als onderdeel van de vrijheid van meningsuiting, wordt onder meer beschermd door de artikelen 19 en 25 van de Grondwet en artikel 10 EVRM en is een van de fundamentele van een democratische samenleving. De pers heeft een belangrijke opdracht

in de berichtgeving over aangelegenheden van algemeen belang en het politieke bestuur van de samenleving in de ruime zin, zoals ook de eerste rechter geheel terecht heeft gesteld.

De toestemming vanwege [REDACTED] zoals bedoeld in artikel 5 a) van de Privacywet was dan ook niet vereist om tot gegevensverkrijging en -verwerking over te gaan, nu het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene die aanspraak maakt op bescherming uit hoofde van deze wet, niet zwaarder doorwegen. Het hof herhaalt in dit verband hetgeen reeds werd vastgesteld inzake het beperkt en publiek karakter van de verwerkte gegevens, en verwijst eveneens naar hetgeen hierover in punt 2.3.1. wordt uiteengezet.

Ook het standpunt van [REDACTED] dat zijn verjaardagsfeestje geen maatschappelijke aangelegenheid van algemeen belang was, is in dit verband niet relevant, nu dit geen betrekking heeft op het gerechtvaardigd belang zoals bedoeld in artikel 5 f) Privacywet. Van zodra een gerechtvaardigd belang aanwezig is, zoals in voorliggende zaak het geval is, en ook de andere voorwaarden voor een eerlijke en rechtmatige verwerking van persoonsverwerking voldaan zijn, is deze verwerking van persoonsgegevens toegelaten. De Privacywet vereist dat de persoonsgegevens die het voorwerp van de verwerking uitmaken (hier: de aankomst van [REDACTED] en van de genodigden, wederzijdse begroetingen op het openbaar domein) toereikend, ter zake dienend, niet overmatig en nauwkeurig zijn (artikel 4 § 1, 3° en 4° Privacywet), maar nergens wordt als voorwaarde gesteld dat de persoonsgegevens op zichzelf beschouwd een maatschappelijke aangelegenheid van algemeen belang moeten zijn. Zelden zal trouwens een persoonsgegeven op zichzelf beschouwd een maatschappelijke aangelegenheid van algemeen belang zijn. De maatschappelijke aangelegenheid van algemeen belang moet in verband worden gebracht met het gerechtvaardigd doeleinde waarvoor de verkrijging en verwerking van de persoonsgegevens plaatsvindt (z. punt 2.1.2.), en persoonsgegevens die in het licht van dit gerechtvaardigd doeleinde toereikend, ter zake dienend, niet overmatig en nauwkeurig zijn (z. punt 2.1.3), kunnen – mits ook voldaan is aan de andere wettelijke vereisten - worden verwerkt.

Voor het overige herneemt het hof, na nieuw onderzoek ter zake in hoger beroep, de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter en zijn daarop steunende beslissing (bestreden vonnis randnummer 14) en maakt deze tot de zijne, vaststellend dat er door [REDACTED] in hoger beroep geen nieuwe argumenten worden aangereikt die een andersluidende redengeving en beslissing zouden noodzaken.

Artikel 5 van de Privacywet is niet geschonden.

2.3. Toepasselijkheid van de uitzonderingsregeling voor journalistieke doeleinden

2.3.1. Toepasselijkheid van artikel 3 §3 a) van de Privacywet

voert aan dat de gegevensverwerking geen betrekking heeft op persoonsgegevens die kennelijk door hem publiek zijn gemaakt noch op zijn publiek karakter, zodat de uitzondering voorzien in artikel 3 §3 a) van de Privacywet niet kan toegepast worden. Hij voert aan geen publiek persoon te zijn (syntheseconclusie in graad van beroep burgerlijke partij, p. 31 randnummer 54).

Het hof volgt het standpunt van de burgerlijke partij niet.

Artikel 3 §3 a) van de Privacywet bepaalt dat de artikelen 6, 7 en 8 niet van toepassing zijn op verwerkingen van persoonsgegevens voor uitsluitend journalistieke, artistieke of literaire doeleinden wanneer de verwerking betrekking heeft op persoonsgegevens die kennelijk publiek zijn gemaakt door de betrokken persoon of die in nauw verband staan met het publiek karakter van de betrokken persoon of van het feit waarin die persoon betrokken is. Het valt vooreerst niet in te zien hoe de persoonsgegevens die in de publieke ruimte zelf vrijgaf, en die o.m. betrekking hebben op zijn fysieke, fysiologische en sociale identiteit, niet kennelijk publiek zijn gemaakt door

Bovendien bepaalt artikel 3 §3 a) van de Privacywet, zoals reeds vermeld, dat de uitzondering voor journalistieke doeleinden ook geldt indien de verwerking van persoonsgegevens betrekking heeft op persoonsgegevens die in nauw verband staan met het publiek karakter van het feit waarin die persoon betrokken is.

In voorliggende zaak slaat de geviseerde verwerking van persoonsgegevens van (filmen en verspreiden van beelden genomen op het openbaar domein waaruit blijkt dat o.m. (lokale) politici waaronder nagenoeg het volledige Antwerpse stadsbestuur, uitgenodigd waren op een verjaardagsfeest van op de verwerking van persoonsgegevens die in nauw verband staan met het publiek karakter van het aan de gang zijnde debat inzake vermeende bindingen tussen leden van het Antwerpse stadsbestuur en de NV Land Invest Group, een vennootschap waarin een prominente rol speelt. Dat hierover reeds een publiek debat gevoerd werd, blijkt uit de door de verwezenen bijgebrachte krantenartikelen waarin o.m. politici en de Vlaamse bouwmeester aan het woord komen. De verwerking van persoonsgegevens had aldus betrekking op persoonsgegevens die in nauw verband staan met het publiek karakter van het feit waarin betrokken is.

Dat [REDACTED] zelf geen publiek persoon is of dat dat de gegevens niet in nauw verband staan met het publiek karakter van de betrokken persoon, en dat hij zelfs de publiciteit schuwt, is in dit verband irrelevant. Het volstaat dat minstens één van de drie omstandigheden opgesomd in artikel 3 §3 a) van de Privacywet aanwezig is ('...of....of') opdat de uitzonderingsregeling geldt, wat wel degelijk het geval is.

Bijgevolg waren de artikelen 6, 7 en 8 van de Privacywet niet van toepassing op de gegevensverwerking door verwezenen.

2.3.2. Toepasselijkheid van artikel 3 §3 b) van de Privacywet

Deze bepaling voorziet een uitzondering op de verplichting om:

- indien persoonsgegevens betreffende de betrokkene, *in casu* [REDACTED] bij hemzelf worden verkregen, uiterlijk op het moment van de gegevensverkrijging de betrokkene, de informatie te verschaffen vermeld in artikel 9 §1 a) t/m e).
- indien de persoonsgegevens niet bij de betrokkene zijn verkregen op het moment van de registratie van de gegevens of wanneer mededeling van de gegevens aan een derde wordt overwogen, uiterlijk op het moment van de eerste mededeling van de gegevens, de informatie te verschaffen vermeld in artikel 9 §2 a) t/m e).

Deze verplichtingen gelden m.n. niet bij verwerking van persoonsgegevens voor journalistieke doeleinden wanneer de toepassing ervan de verzameling van gegevens bij de betrokken persoon in het gedrang zou brengen.

Het hof betreft bij deze beoordeling ook het standpunt van [REDACTED] dat verwezenen bij de verkrijging van de persoonsgegevens geen gebruik mochten maken van een verborgen camera.

Gelet op de door [REDACTED] in synthesebesluiten in graad van beroep meermaals verkondigde mediaschuwheid, gelet op de aard van het onderzoek in het kader waarin de voorgenomen gegevensverzameling zou gebeuren (het voor het algemeen publiek schetsen van de contacten tussen het Antwerpse stadsbestuur en de vastgoedsector op een ogenblik dat omtrent de ontwikkeling van het project op de zgn. 'slachthuisite', waarvan de procedure lopende was op het moment van de feiten, al enige maatschappelijke en politieke ophef bestond), gelet op het feit dat reeds voordien door Apache en ook in andere media meermaals werd bericht over mogelijk te nauwe contacten tussen leden van het Antwerpse stadsbestuur en de [REDACTED] en gelet op het feit dat op dat ogenblik al een gerechtelijke procedure liep tussen enerzijds [REDACTED] en anderzijds verwezene Karl VAN DEN BROECK en een journalist van Apache in het kader van de publicatie van enkele artikelen over de aankoop van de 'Renault'-site (stukkenbundel verwezenen, stuk

G.1), oordeelt het hof dat bij naleving van de informatieplicht naar [REDACTED] toe, de gegevensverzameling en de mogelijke publicatie van het filmpje wel degelijk in het gedrang zouden zijn gebracht.

Het hof is bijgevolg van oordeel dat ook de uitzondering van artikel 3 §3 b) van de Privacywet van toepassing was.

Ook de gehanteerde techniek was gelet op de hoger geschetste concrete omstandigheden niet onverantwoord.

Het hof herneemt ter zake vooreerst de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter en zijn daarop steunende beslissing (bestreden vonnis, p. 7-8, randnummer 15) en maakt deze tot de zijne, vaststellend dat er door [REDACTED] in hoger beroep geen nieuwe argumenten worden aangereikt die een andersluidende redengeving en beslissing zouden noodzaken. Aanvullend merkt het hof het volgende op.

Het louter gebruik van een verborgen camera maakt de wijze van verkrijging van persoonsgegevens niet noodzakelijk onrechtmatig of oneerlijk. Ook al heeft een journalist deontologisch in beginsel de plicht om zichzelf en zijn bedoelingen kenbaar te maken, aanvaard wordt dat bepaalde vormen van journalistiek niet kunnen worden uitgeoefend indien de journalist zich kenbaar zou maken, zoals in het geval van onderzoeksjournalistiek om bepaalde wantoestanden aan de kaak te stellen (Memorie van Toelichting, wetsontwerp tot omzetting van de Richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens, *Parl. St.*, Kamer, 1997-1998, 1566/1, p. 22). In dit verband laat ook de deontologische Code van de Raad voor journalistiek zogenaamde incognitojournalistiek toe, alsook de publicatie online van de aldus bekomen gegevens. Bij een openlijke wijze van (poging tot) gegevensverrijking zou om dezelfde redenen als waarom de informatieplicht niet moest worden nageleefd, ook de gegevensverzameling en de mogelijke publicatie van het filmpje in het gedrang worden gebracht, hetgeen een aantasting zou uitmaken van het omschreven gerechtvaardigd doeleinde en het gerechtvaardigd belang. Het hof stelt ook hier dan ook geen schending begaan door verwezenen waardoor sprake zou zijn van een onrechtmatige of oneerlijke verkrijging en verwerking van persoonsgegevens, vast.

2.4. Besluit

De door [REDACTED] opgeworpen schendingen van de artikelen 4 en 5 van de Privacywet en de opgeworpen niet-toepasselijkheid van de uitzonderingsregeling voor

journalistieke doeleinden, zijn ongegrond. Voor het overige voert de burgerlijke partij geen andere schendingen van de Privacywet aan.

Het hof oordeelt dan ook dat verwezenen Karl VAN DEN BROECK en Stef ARENDS de persoonsgegevens op een eerlijke en rechtmatige manier hebben verkregen en verwerkt. De burgerlijke partij ██████████ toont niet aan dat de verwezenen Karl VAN DEN BROECK en Stef ARENDS een fout hebben begaan bestaande in het plegen van de feiten van tenlastelegging B, zoals gekwalificeerd.

Het hof treedt het oordeelkundige besluit van de eerste rechter bij dat verwezenen binnen het kader van hun journalistieke activiteiten, handelden binnen de grenzen en mogelijkheden die de persvrijheid biedt in het belang van de democratische samenleving. Het hof maakt dit oordeel tot het zijne.

3. Het recht op afbeelding en schending van het vermoeden van onschuld

De burgerlijke partij voert aan dat de publicatie van beelden of foto's een schending uitmaakt van het recht op afbeelding zoals gewaarborgd in artikel XI.174 Wetboek Economisch Recht. De burgerlijke partij stelt voorts dat de integrale auteurswet, waarin het recht op afbeelding is opgenomen, van openbare orde is en dat elke inbreuk daarop strafbaar is.

Tevens stelt de burgerlijke partij dat verwezenen het vermoeden van onschuld hebben geschonden.

Verwezenen Karl VAN DEN BROECK en Stef ARENDS werden als zodanig niet strafrechtelijk vervolgd onder een tenlastelegging 'schending van het recht op afbeelding' of 'schending van het vermoeden van onschuld'.

Het hof dient evenwel te onderzoeken of verwezenen een fout begingen, bestaande in het plegen van de feiten van de tenlasteleggingen A en B, eventueel anders strafrechtelijk gekwalificeerd.

De straffen voor inbreuken op Boek XI Wetboek Economisch Recht zijn opgenomen in Wetboek XV, afdeling 8 (artikelen XV.103 – 113). Er is geen strafrechtelijke sanctionering voorzien voor een inbreuk op artikel XI.174 Wetboek Economisch Recht (recht op afbeelding).

Een 'schending van het vermoeden van onschuld' door verwezenen wordt evenmin

strafrechtelijk gesanctioneerd, zoals de raadsman op de zitting van het hof van 12 mei 2022 ook mondeling heeft toegelicht. Zij verzoekt het hof om met de aangevoerde schending van het vermoeden van onschuld 'rekening te houden bij de algemene beoordeling'.

Krachtens de artikelen 3 en 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering kan de strafrechter een burgerlijke rechtsvordering tot herstel van schade slechts gegrond verklaren indien hij vaststelt dat de schade voortvloeit uit een als misdrijf gekwalificeerd feit waarvoor de beklagde strafrechtelijk is vervolgd en dat de rechter bewezen verklaart.

Hieruit volgt dat de strafrechter die uitspraak doet over de burgerlijke rechtsvordering niet gehouden is na te gaan of een beklagde, die wordt vrijgesproken van alle hem ten laste gelegde feiten, andere fouten of onvoorzichtigheden in oorzakelijk verband met de gevorderde schade heeft begaan.

Het hof is na onderzoek van de gegevens van het strafdossier, m.i.v. de stukken en conclusies van partijen, van oordeel dat de feiten die aan verwezenen verweten worden, niet kunnen gekwalificeerd worden als een misdrijf, onder welke kwalificatie ook, waarvoor strafrechtelijke vervolging mogelijk is. Het hof dient niet verder te onderzoeken of de verwezenen andere fouten of onvoorzichtigheden in oorzakelijk verband met de gevorderde schade hebben begaan.

4. Beoordeling van het incidenteel beroep

Verwezenen Karl VAN DEN BROECK en Stef ARENDS hebben middels conclusie in hoger beroep incidenteel beroep ingesteld strekkende tot de veroordeling van burgerlijke partij [REDACTED] tot betaling van een schadevergoeding van 10.000 euro wegens tergend en roekeloos hoger beroep. Volgens verwezenen koos [REDACTED] ervoor om d.m.v. huidige procedure, hen – en bij uitbreiding de nieuwssite Apache - te schaden. Volgens burgerlijke partij [REDACTED] heeft hij enkel getracht zijn rechten te vrijwaren via de geijkte procedures en is er geen sprake van procesrechtsmisbruik.

Krachtens de artikelen 159, 191, 212 en 240 Wetboek van Strafvordering, beslist de rechtbank (*in casu* het hof) over de vorderingen tot schadevergoeding indien het feit noch een misdaad, noch een wanbedrijf, noch een overtreding oplevert.

Deze bepalingen hebben een algemene draagwijdte en zijn van toepassing telkens wanneer de rechter in strafzaken oordeelt dat geen gevolg kan gegeven worden aan de klacht van een burgerlijke partij en geroepen wordt uitspraak te doen op een vordering van de

inverdenkinggestelde, beklagde of verwezene tegen die burgerlijke partij.

Het hoger beroep van een burgerlijke partij tegen een vrijsprekend vonnis kan een tergend en roekeloos karakter vertonen wanneer die partij de bedoeling heeft de verwezene nadeel te berokkenen of wanneer zij haar recht om dit rechtsmiddel aan te wenden, uitoefent of verder uitoefent zonder redelijk of afdoende belang dan wel op een wijze die kennelijk de grenzen van de normale uitoefening ervan door een bedachtzaam en zorgvuldig persoon te buiten gaat. De rechter oordeelt onaantastbaar, op grond van het geheel van de omstandigheden van de zaak, of er sprake is van proceduremisbruik.

In dit verband verwijzen verwezenen naar een e-mailbericht van 16 oktober 2018 beweerdelijk uitgaande van [REDACTED] en waarvan de authenticiteit door [REDACTED] niet wordt betwist. In dit bericht schrijft [REDACTED] aan een journalist van de nieuwssite Apache: *‘Want dankzij 40 ongefundeerde artikels ben jij en je webkrantje de komende jaren mijn hobby. Als rentenier heb ik toch niets anders om handen’*. Dit bericht is gericht aan een journalist verbonden aan Apache, doch niet aan verwezenen.

In dit bericht lijkt [REDACTED] aan te kondigen gerechtelijke en/of andere procedures te zullen inspannen tegen de betrokken journalist en tegen Apache.

Het hof stelt daarbij voorts vast dat:

- [REDACTED] op 14 september 2020 een eenzijdig verzoekschrift neerlegde teneinde Apache te verplichten een welbepaald artikel offline te halen onder verbeurte van een dwangsom van €5.000 per dag
- [REDACTED] op 5 oktober 2020 m.b.t. dit artikel eveneens een klacht neerlegde bij de Raad voor de Journalistiek
- [REDACTED] op 15 oktober 2020 o.m. verwezene Karl VAN DEN BROECK in zijn hoedanigheid van hoofdredacteur dagvaardde voor de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, i.v.m. datzelfde artikel;
- [REDACTED] m.b.t. datzelfde artikel eveneens klacht met burgerlijke partijstelling neerlegde, wat aanleiding gaf tot schorsing van de burgerlijke procedure;
- het bestreden vonnis in voorliggende zaak waarin verwezenen integraal werden vrijgesproken, uitgebreid gemotiveerd is;
- op haar enkel hoger beroep, de burgerlijke partij in syntheseconclusie in graad van beroep m.b.t. de argumentatie in rechte tot bewijs van de ten laste gelegde feiten zich ertoe beperkt de inhoud van de besluiten neergelegd voor de eerste rechter woordelijk te herhalen terwijl de eerste rechter in zijn uitgebreid gemotiveerde beslissing hierop reeds antwoordde, behoudens de enkele toevoeging inzake een

beweerde foutieve toepassing van een door de rechtbank geciteerd arrest van het EHRM maar waaraan verder geen (rechts)gevolg wordt verbonden;

- de burgerlijke partij in hoger beroep geen nieuwe stukken bijbrengt ter staving van haar vordering en/of het bewijs van de feiten van de tenlasteleggingen. Ook de reeds voor de eerste rechter en voor het hof opnieuw neergelegde stukken strekken niet tot bewijs van de feiten van de tenlasteleggingen of van de beweerd gelede schade, maar betreffen ofwel de nieuwssite Apache ofwel artikelen op de site gepubliceerd in 2020 waarin [REDACTED] genoemd wordt, o.m. in verband met de procedures die hij voert tegen Apache.

Uit de samenlezing van deze elementen volgt naar het oordeel van het hof dat [REDACTED] zijn recht op hoger beroep uitoefent op een wijze die kennelijk de grenzen van de normale uitoefening ervan door een bedachtzaam en zorgvuldig persoon te buiten gaat. Uit de (door [REDACTED] aangekondigde) chronologie van voornamelijk gerechtelijke procedures tegen de nieuwssite Apache, zijn hoofdredacteur Karl VAN DEN BROECK en journalisten zoals Stef ARENDS, en uit de hoger vermelde elementen die het hoger beroep van [REDACTED] kenmerken, volgt dat het instellen van hoger beroep in voorliggende zaak er niet toe strekt een beperkt (juridisch) geschil tussen partijen definitief te beslechten, zoals van een bedachtzaam en zorgvuldig persoon mag verwacht worden, maar wel dat het instellen van het rechtsmiddel moet gezien worden als een zoveelste procedure tegen in wezen Apache en zijn hoofdredacteur Karl VAN DEN BROECK, met de bedoeling zowel de nieuwssite als zijn hoofdredacteur dermate (financieel) te vermurwen dat zou worden opgehouden met verdere berichtgeving die [REDACTED] onwelgevallig beschouwt.

Het verweer van [REDACTED] dat zijn vordering niet lichtzinnig is gelet op de verwijzing van beide verwezenen naar de correctionele rechtbank na zijn klacht met burgerlijke partijstelling, doet aan het bovenstaande geen afbreuk. Niets belet dat een procespartij, die oorspronkelijk mogelijk een geding heeft ingeleid dat niet tergend of roekeloos is, in de loop van de procedure een houding gaat aannemen die als tergend of roekeloos kan worden beschouwd. De vordering van verwezenen betreft ook niet de houding van de burgerlijke partij doorheen de ganse procedure: ze slaat enkel op de aanwending van het rechtsmiddel van hoger beroep.

Dat verwezene Karl VAN DEN BROECK (volgens de burgerlijke partij), dan wel Apache en de Vlaamse Vereniging van Journalisten (volgens de verwezenen), in 2019 zelf klacht met burgerlijke partijstelling heeft/hebben neergelegd tegen de burgerlijke partij, is niet van aard het hof tot een ander oordeel te brengen. Het is niet zo dat - zoals de burgerlijke partij in de syntheseconclusie in graad van beroep stelt (p. 69, randnummer 147) – [REDACTED]

geen klacht zou mogen neerleggen en Karl VAN DEN BROECK wel. Het hof oordeelt enkel dat gelet op de geschetste omstandigheden het instellen van het hoger beroep in voorliggende zaak niet strookt met wat van een bedachtzaam en zorgvuldig persoon mag verwacht worden.

Het tergend en roekeloos instellen van het hoger beroep door [REDACTED] maakt een fout uit.

Het hof erkent dat verwezenen ten gevolge van het in de geschetste omstandigheden instellen van het hoger beroep materiële schade hebben geleden door de belemmering van hun professionele werking, alsook morele schade doordat verwezenen veel langer in onzekerheid verkeerden over de eindbeslissing en doordat hun professioneel functioneren, m.i.v. hun goede naam, onterecht opnieuw werd aangeklaagd.

Deschade is onmogelijk cijfermatig volledig aan te tonen zodat een beoordeling naar billijkheid zich opdringt. Verwezenen begroten de schade op € 10.000, deels materieel en deels moreel. Cijfermatig wordt deze vordering door [REDACTED] niet betwist, zodat het hof het gevorderde bedrag toekent.

4.6. Kosten en rechtsplegingsvergoeding

De burgerlijke partij die hoger beroep aantekende, zonder dat het Openbaar Ministerie hoger beroep aantekende, terwijl het eerste vonnis van vrijspraak bevestigd wordt, en bijgevolg in het ongelijk wordt gesteld, kan veroordeeld worden tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding. Het betreft geen automatisme, het is een mogelijkheid.

De burgerlijke partij [REDACTED] heeft in graad van hoger beroep het strafdossier niet aangevuld met nieuwe bewijsstukken en bijgevolg genoeg genomen met het strafdossier zoals het zich in eerste aanleg presenteerde. Het past om een rechtsplegingsvergoeding te bepalen in het voordeel van de verwezenen Karl VAN DEN BROECK en Stef ARENDS.

De verwezenen verzoeken om de toekenning van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding, begroot op € 12.000. De burgerlijke partij besluit tot afwijzing van deze vordering. Tussen partijen bestaat kennelijk geen betwisting over de toepasselijke schaal voor de bepaling van de rechtsplegingsvergoeding.

De rechtsplegingsvergoeding is een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Het hof is van oordeel dat ingevolge de geschetste proceshouding van [REDACTED] in de procedure in hoger beroep in voorliggende zaak, sprake is van een kennelijk onredelijke situatie die aanleiding geeft tot een verhoging van de rechtsplegingsvergoeding.

In die omstandigheden kent het hof aan verwezenen in hoger beroep een verhoogde rechtsplegingsvergoeding toe van € 6.000.

Nu deze zaak werd ingeleid na 30 april 2017 is door [REDACTED] een bedrag verschuldigd van € 22 ten behoeve van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 161, 162, 162bis, 185, 190, 190ter, 191, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 209bis, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 44 en 45 van het Strafwetboek
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017
- 1382, 1383 van het Burgerlijk Wetboek
- 3 van de wet van 17 april 1878
- 1022 en 1068 van het Gerechtelijk Wetboek
- 2 en 3 van het KB van 26 oktober 2007

6. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op **tegenspraak**;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen binnen de perken van het hoger beroep en van het incidenteel beroep zoals hierna bepaald;

Verklaart het hoger beroep van de burgerlijke partij [REDACTED] onontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de beslissing over de schuld, en voor het overige ontvankelijk;

Verklaart het incidenteel beroep van verwezenen Karl VAN DEN BROECK en Stef ARENDS

ontvankelijk;

Verklaart het hoger beroep van [REDACTED] ongegrond;

Verklaart het incidenteel beroep van Karl VAN DEN BROECK en van Stef ARENDS gegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis;

Veroordeelt [REDACTED] tot betaling aan zowel Karl VAN DEN BROECK als aan Stef ARENDS van een schadevergoeding wegens tergend of roekeloos hoger beroep van telkens **vijfduizend euro (€ 5.000)**, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de dag van algehele betaling.

Veroordeelt [REDACTED] tot betaling aan Karl VAN DEN BROECK en Stef ARENDS van een rechtsplegingsvergoeding van in totaal € 6.000, gelijk te verdelen over beiden zodat aan ieder van hen €3.000 toekomt.

Verplicht [REDACTED] tot betaling van € 22 ten behoeve van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt [REDACTED] tot de kosten van zijn hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op € 36,30.

De rechtspleging verliep uitsluitend in het Nederlands.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C7 kamer, samengesteld uit:

F. VANNESTE Raadsheer
en in openbare terechtzitting van **9 juni 2022**

uitgesproken door F. VANNESTE, Raadsheer

met bijstand van griffier V. VERBIEST

V. VERBIEST

F. VANNESTE

PAGE 01-00002750155-0025-0025-01-01-4

